

der nærmest skal have Betydning her; men for Landbrugets Produkter tror jeg ikke, det vil have nogen Betydning.

Ordføreren (Holstein): Om det ærede Medlem tror det eller ikke, er jo ikke det Afgørende; jeg havde troet, at det ærede Medlem vilde have anført bestemte Data, men hans Tro tror jeg ikke kan være bestemmende, og derfor skal jeg ikke nærmere komme ind paa det. Det, jeg nu har bedt om Ordet for, og det, der nu ligger for, er den Forklaring, det ærede Medlem har givet for sit Forslag, at det er et Modsetningsforslag til vort . . . (Berg: Ja, i første Række!) . . . Ja, i første eller anden Række, dermed kan det ærede Medlem ikke klare sig. Er det et Modsetningsforslag eller ikke? Det ærede Medlem har tydelig og klart een Gang svaret, at det er et Modsetningsforslag, og dermed er den Sag afgjort. Det ærede Medlem har saa givet sig til at forklare vort Forslag. Det behøver han ikke; han har forklaret sit eget, og den Forklaring skal jeg lade staa og ikke modsigge. Jeg mener, at vi, naar vi engang skulle blive færdige, maa nøies med den Forklaring, der bliver givet af enhver Forslagsstiller selv. Hans Forklaring af sit Forslag betragter jeg altsaa som rigtig, men vor Forklaring af vort Forslag behøver han ikke at komme ind paa. Naar han ind i vort Forslag vil lægge alle de Planer, der have været omtalte i Fjor, protesterer jeg derimod; vort Forslag er bestemt og tydelig affattet som et Forslag til en bedre Togforbindelse, til Dampfærger og om Overgangen af Jæster-Banen til Staten. Det er et ganske begrænset Forslag, som ingen logisk Forbindelse har med alle de Fantasiplaner, det ærede Medlem har sat i Forbindelse dermed. Altsaa, Forskjellen mellem vort Forslag og det ærede Medlems Forslag er, som han har erklæret, at hans er et Modsetningsforslag. Modsetningen er den, at det ærede Medlem mener, at vi først skulle have de indenrigske Jernbaner, de stedlige Jernbaneanlæg, gennemførte, førend der kan være Tale om at gennemføre de gjen-nemrigste. Vort Forslag er ikke det omvendte, men det, at disse Foranstaltninger, vi her kræve, ikke staa i nogenjomhelst Strid med, men fuldt ud kunne forbindes med Udviklingen af den indenrigske Trafik. De, der stemme for vort Forslag, erklære derved, at begge Dele kunne gøres ved de Midler, Staten har til Raadighed, og bør gøres samtidig. Det ærede Medlems Mening gaar ud paa det Modsatte: Først skal det Andet ske. Der er altsaa et Modsetningsforhold

mellem dem. Udvalgets Flertal fastholder, at Sagen er afgjort ved Afstemningen over vort Forslag; thi er det først vedtaget her i Thinget, at de to Ting kunne ske og bør ske samtidig, kan man ikke bagefter vedtage her i Thinget, at den ene Ting skal ske først; det er klart, det vilde være en ligefrem Modsigelse. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Berg: Der staaar hverken i de Herrers Endringsforslag eller i deres Motivering et Ord om, at de Herrere ville fremme den indenrigske Udvikling af vort Jernbanevesen, men kun, at der tages Hensyn til den gjen-nemrigste Trafik, med Henviisning til Afstemningen i Fjor, der ligesaa lidt tog Sigte derpaa. Jeg maa altsaa hævde, at de Herrere, der stemme for dette Forslag under Nr. 8, ikke dermed i fjerneste Maade have givet deres Mening tilkjende om denne Sag, thi det forlanges udtrykkelig, at de skulle give deres Mening tilkjende om den gjen-nemrigste Trafik. Det første Forslag under Nr. 8 er et aristokratisk Forslag, det andet er et demokratisk Forslag. I dette Tilfælde forlange vi, at Demokraten skal være Nr. 1, Aristokraten Nr. 2, men vi paastaa ikke, at det ikke under andre Forhold, under et Kompromis, kunde blive til et „Baade—Dg.“

Ordføreren (Holstein): Jeg maa protestere imod, at det ærede Medlem atter tager Ting med og lægger Ting ind i vort Forslag, som ikke ligger deri. Det ærede Medlem har paastaet, at der i vor Motivering ikke staaer et Ord om den inden-rigste Trafik. Selv om det ikke stod her, var det fuldstændigt tilstrækkeligt, naar jeg som Forslagsstiller jagde: Det betyder begge Dele, ligesom det var mig tilstrækkeligt, hvad det ærede Medlem havde sagt om sit Forslag; han maa slutte sig til min For-klaring. Men desuden staaer det der ud-trykkelig: „og det saameget mere som dette.“ — nemlig at gennemføre den gennemrigste Trafik paa den syddanske Linie — „vilde kunne ske uden noget Offer af Statens Formue, og uden at de Krav tilfidesættes, som ibrigt maa stilles til Statens Virk-somhed for den økonomiske Udvikling og navnlig for den indenrigske Trafik og Ud-videlsen af Jernbanenettet til de Egne af Landet, hvor dette endnu savnes.“ Det er altsaa absolut urigtigt, hvad det ærede Medlem sagde; vort Forslag gaar udtryk-kelig ud paa at staa det fast, at begge Dele skulle udføres og kunne udføres. Statskassen kan have Raad dertil. Det ærede Med-lemes Forslag gaar ud paa at sige: Kun det